

אמרי שפר "רז"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם צריך להיות מתוכנן (במיוחד ברוחניות! צריך סדר בחיים). אבל צריך להפסיק להיות משועבדים לתכנון, לסמוך עליו, להרגיש ש'הכל בסדר'. נגיף הקורונה לימד אותנו שעלינו להפקיד את המפתחות בידיו של הקב"ה, לסמוך עליו לגמרי, לדעת שהוא זה שינהל אותנו בסופו של דבר בצורה הטובה ביותר.

אדם שהולך בלי מסכה, מתקרב לאנשים, עשוי להפוך לרוצח. עבור ציבור שמקפיד על קלה כחמורה, נזהר מחשש חילול שבת, מתבקש שיזהר גם מחשש "לא תרצח".

אומרים בשם בעלי המוסר, שבעלי קנאה אף בשעת הלוויתם למנוחת עולמים, ממשיכה להטריד אותם הקנאה בחבריהם שזכו ללוויה מכובדת יותר...

אדם שרוצה לעצור עצמו מכל מיני עבירות שקשה לו בהם, יעשה סת"ר = סייגים תפילה ורצון, ויעשה צדקה וחסד מיד כדי לעצור את רכבת העבירות, של עבירה גוררת עבירה.

אופטימי זה אחד הרואה בכל קושי הזדמנות, פסימי זה אחד שבכל הזדמנות רואה קושי...

אין תפילה מפסדת את האדם.

איתא במדרש (אוצר המדרשים עמו' 501, ד"ה על הכל יתגדל), שבכל יום מתחדשות על בני ישראל גזירות קשות ורעות רח"ל, וכיון שבני ישראל מתכנסים בבתי כנסיות ובתי מדרשות ועונים אמן יהא שמיא רבא מברך, אינן מניחים לצאת לגזירות מחדרי חדרים.

אל תשקצו את נפשותיכם במחלוקת המכלה הגוף והנפש והממון, ומה נשאר עוד, ראיתי לבנים השחירו, ופחות נפחתו ומשפחות נספחו, ושירים הוסרו מגדולתם, ועיירות גדולות נתערערו, וקבוצים נפרדו. חסידים נפסדו, ואנשי אמונה אבדו, ונכבדים נקלו ונתבזו בסיבת המחלוקת. (צוואת הרמב"ם לבנו רבי אברהם)

אם אנחנו רוצים לבחון את הביטחון שלנו, עלינו רק לחשוב מה אנו עושים כאשר הילד חולה עם נזלת... אם אנחנו ממהרים לקופת חולים, ורק אחרי שהרופא מביע את דעתו נזכרים לומר כמה פרקי תהלים – זה סימן שאנחנו לא מאמינים... אם אנחנו מזמינים רופא לביקור בית – זה סימן שאנו לא מאמינים, כי אם היינו מאמינים – היינו דבר ראשון אומרים תהלים ומזמינים את הקב"ה לביקור בית!! ורק אם חלילה הילד לא נרפא פונים לרופא. [נתיבי אור – הרה"ג נסים יגן זצוק"ל]

אם לא היינו רוצים לדעת ולהבין כמו תלמידי החכמים המופלגים, ולא היינו מקנאים בידיעותיהם, לא היה עמל ולא מאמץ כלשהו, ואכן היה העולם שמם מן החכמה... על כך אמרו חז"ל: "קנאת סופרים תרבה חכמה" אכן יש בה בקנאה תועלת מרובה.

אמרו חכמינו זכרונם לברכה, חכם גדול היה קרח, ומטועני הארון היה (מדרש תנחומא קרח ב). וידוע שקרח היה צדיק וזה רמוז בסופי תיבות - "צדיק כתמר יפרח" (תהלים צב, יג).

אנשים מרגישים לא פעם שהם תקועים במקום ולא מצליחים לעמוד באתגרים שהחיים מזמנים להם. איזו תחושה של כישלון בעבודה, בלימודים או בחיי המשפחה. כשאתם מרגישים ככה, תעצרו רגע. תזכרו שהדרך להצלחה היא קודם כל להאמין שמהשמים נתנו לכם את

האתגר, ולא רק אותו אלא גם את הכוחות להצליח בו. כשתאמינו שאתם יכולים וככה תצאו לדרך, תצליחו.

בבוקר יש לאכול כמו מלך, בצהריים - כבן מלך, ובערב-כאביון. (הרמב"ם)

בדרך כלל תחילתו של חודש תמוז יחול בשבוע או בסמיכות לשבוע בו אנו קוראים את פרשת קורח. מה הוא אם כן הקשר ביניהם? חודש תמוז - עברנו את שלושת רבעי השנה וכעת נכנס הרבעון האחרון - תמוז אב אלול. תמוז ראשי תיבות: זמני תשובה ממשמשים ובאים.

"במותו של בעל, מאבדים את ההווה; במותו של הורה, את העבר; אבל במותו של ילד מאבדים את העתיד. לא ניתן להשוות ביניהם."

"במילה שלח, חסר את האות י' כדי שיהיה שליח, משה רבנו שלח את המרגלים אך הם הוציאו את ה-י' שהיא האות הכי קטנה בגודלה, והיא מסמלת על הענווה. אז אנחנו צריכים להכניס את ה-י' והענווה וככה חזקה שהשליח יעשה שליחותו ולכן גם ליהושע נוספה האות י'." (הרבי מליובאוויטש)

בספר "תפוחי חיים" כתב, שזו דרכם של אנשי ריב, לעשות הכל בהתקלות ובהמוניות, וזאת במקום לגשת אל משה, לשוחח עמו בפרטיות ולבקש את בקשתם בצורה מכובדת. לכן לשון הכתוב: "ויקהלו על משה" ולא אל משה, כיון שלא באו לדבר אליו באפן רציני ומכובד, אלא הסיתו את העם על משה שלא בפניו.

בקריאת שמע של ערבית אין לאחוז הציציות בזמן אמירת פרשת ציצית כמו בשחרית, והטעם: משום שלילה אינו זמן ציצית (מקור חיים כד, ב)

גם כאשר נדמה לנו כי מצב מסוים הוא חסר כל תקווה, בכל זאת אנו מחויבים להשקיע את מירב מאמצינו בכדי להצליח, ואם הקב"ה באמת רוצה בהצלחתנו, הוא כבר יגרום לכך בדרכו שלו. (הרבי מקוצק.)

האוכל גלידה קרה ע"י כפית, דינו כשותה משקים הואיל ואינו לועס את הגלידה כדרך אוכלים, ואינו מברך ברכה אחרונה. כיון שעל כרחו הוא שוהה יותר מכדי שתיית רביעית וכל שכן למי ששותה משקה שיש בו חתיכות קרח מרוסקים (יב"א ה יח)